

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z protestu B. C.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

B.C. wniosła protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w głosowaniu, które odbyło się w dniu 24 maja 2015 r., wnosząc o stwierdzenie jego nieważności ze względu na to, że „kandydat na Prezydenta RP Pan D. S. dopuścił się w swej ulotce wyborczej jawnej manipulacji wyborców”, prezentując w niej wzór karty do głosowania, w którym wskazano, że aby głos mógł być uznany za ważny, należy znak „x” postawić przy jego nazwisku.

Zarówno Państwowa Komisja Wyborcza, jak i Prokurator Generalny wniesli o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego, wnoszący protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego).

Podnoszonych przez wnoszącą protest okoliczności nie można zakwalifikować w żadnej z dwóch kategorii naruszeń prawa wyborczego, opisanych w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego. Prawo wyborcy do wniesienia protestu przeciwko ważności wyborów nie oznacza, że może on kwestionować cokolwiek, co wiązałoby się z wyborami, lecz powinien sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których te zarzuty opiera, przy czym powinny być to zarzuty dotyczące naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego w zakresie ustalonym w art. 82 § 1 tego Kodeksu. Przedmiotem zarzutów przeciwko ważności wyborów może być albo dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, albo naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów. Jeżeli zarzut protestu dotyczy przestępstwa przeciwko wyborom, to konieczne jest określenie przez wnoszącego protest rodzaju czynu, czasu i miejsca jego popełnienia i sprecyzowanie jego znamion tak, aby możliwa była jego kwalifikacja według przepisów Kodeksu karnego o przestępstwach przeciwko wyborom i referendum (art. 248 – 251 k.k.).

Z uzasadnienia protestu wynika tymczasem, że wnosząca protest kontestuje treść materiału wyborczego pochodzącego od komitetu wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej A.D. Zarzuty dotyczące prowadzenia

kampanii wyborczej nie mogą być przedmiotem protestu, bo nie można ich zakwalifikować ani w kategoriach przestępstwa przeciwko wyborom, ani też jako naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów. Treść materiałów wyborczych może być kwestionowana w trybie przewidzianym przepisami Działu pierwszego Rozdziału 12 Kodeksu wyborczego odnoszącego się do kampanii wyborczej, w tym na podstawie art. 111 § 1 Kodeksu, zgodnie z którym jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe, materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia oraz na podstawie art. 113 Kodeksu, który stanowi, że wykonanie uprawnień wynikających z Kodeksu nie ogranicza możliwości dochodzenia przez osoby pokrzywdzone lub poszkodowane uprawnień na podstawie przepisów innych ustaw, wobec osób, których działanie lub zaniechania w toku kampanii wyborczej naruszyło cudze dobra osobiste lub majątkowe.

Podnoszone przez wnoszącą protest okoliczności nie mieszczą się zatem w ustawowo wytyczonych granicach, co czyni protest niedopuszczalnym.

Zgodnie z art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego, Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest niespełniający warunków określonych w art. 321 Kodeksu, co dotyczy także protestu, który wykracza poza przewidziany tym Kodeksem przedmiot i granice protestu wyborczego.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.